

Den eneste Sag paa Dagsordenen var:

Fortsettelse af første Behandling af Forslag til Finanslov for Finansaaret fra 1ste April 1900 til 31te Marts 1901.

Krigsministeren (Schnack): Naar jeg i Dag har den Ære at svare paa de forskellige Bemærkninger, der ere rettede til mig under Forhandlingerne, skal jeg begynde med at henvende mig til det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 3dje Valgkreds, (Dinesen), der omtalte den smukke Maade, hvorpaa Befolkningen havde modtaget Soldaterne ved de nys afsluttede Kantonnementsøvelser. Jeg behøver næppe at udtale, at Folkets Kærlighed til dets Hær er Hærens største Glæde, og at enhver Misstemning, der fremkommer under Kantonnementsøvelserne, føles paa det dybeste af Hæren. Jeg skal herefter omtale de Begivenheder i Slagelse, som den ærede Folketingsmand henlede Opmærksomheden paa. Han havde ikke behøvet at fremdrage dem her for at henlede min Opmærksomhed paa dem; thi allerede for 8 Dage siden havde jeg en fuldstændig Indberetning derom, men jeg er dog taknemmelig for, at det er blevet fremdraget, thi derved faar jeg Lejlighed til at paa-vise, hvilke store Misforstaaelser der er fremkommet, særlig i Pressen. Efter dens Beretninger skulde man tro, at det var en betydelig Del højere og yngre Officerer, der havde undladt at møde i deres Kantonnement og vare dragne paa Gæsteri i Omegnen. Sagen handler sig i Virkeligheden kun om Chefen for Regimentet og 2 ham attacherede Løjtnanter. Hvad Chefen for Regimentet angaar, var han efter sit eget Ønske indkvarteret paa Gæstgivergaarden, og han kunde derfor modtage en Indbydelse til en Gaard, hvor en Del af hans Regiments Officerer var forsamlet. Det er sikkert ikke noget, som Slagelseboere kunne beklage sig over. Tilbage er der de 2 Løjtnanter; de vilde besøge den Mand, som de sidst havde ligget i Kvarter hos, og havde bedt den kvartergørende Officer om at sørge for, at de ogsaa bleve indkvarterede paa Gæstgivergaarden. Det viste sig imidlertid, at det kunde Borgmesteren ikke gøre, og de bleve saa indkvarterede hos Borgerne. Her er det naaske en Fejl fra den kvartergørende Officers Side, at han, da han ikke kunde give de to Løjtnanter Underretning herom, ikke bad Borgmesteren om ikke at indkvartere dem, men sely leje de Boliger til dem paa Gæstgivergaarden. Men det er

ganske urigtigt, naar det siges, at Kvarterværterne ikke havde faaet nogen Meddelelse om Officerernes Udeblivelse; tværtimod, Regimentsskriveren meddelte Kl. 4 i begge Kvarterer, hvorledes det gik til, at de 2 Officerer ikke kunde komme i deres Kvarter før om Aftenen ca. Kl. 10. En af Kvarterværterne udtalte dertil, at det var ikke en Tid at komme til Folk paa, og det havde han ganske Ret i. Det følte de 2 unge Officerer ogsaa; thi da de kom til Byen, sendte de Bud til deres Kvarterværter, at de ikke vilde gøre dem Ulejlighed om Aftenen; og den næste Morgen, før de toge af Sted, skrev de til Kvarterværterne og beklagede, at de havde gjort dem Ulejlighed.

Jeg skal derefter omtale Musikkens Forhold. Ærede Medlemmer ved jo, at med Musikken er det saa, at den sammensættes af Bataillonernes Musikkorps og danner Regimentsmusikken. Under Kantonnementsøvelserne følger denné Regimentsmusik snart den ene Bataillon, snart den anden. I dette Tilfælde fulgte den 25de Bataillon til Slagelse, og der spillede den saa en Times Tid, saaledes som Skik og Brug altid er, til Glæde for Soldaterne og Borgerne. Naar Musikken har spillet et Sted i Kantonnementet, flyttes den ofte hen et andet Sted og spiller der; det er selvfølgelig ikke noget at sige til, det er tværtimod en Venlighed, der udvises. Der er derfor ikke noget mærkeligt i, at Musikken blev hentet ud til Gyldenholm, hvor der var en betydelig Del af 19de Bataillon, og spillede der. Men saa kommer „Nachspielet“, og det er, som bekendt, det artigste. Da de havde spillet der, spurgte Værten, Ejeren af Gaarden, om de ikke vilde have en Middag. Naa, det er jo ikke let for Regimentschefen at sige: Den Indbydelse maa de ikke efterkomme. De vilde selvfølgelig gerne modtage denne bedre Middag. Men denne Middag, der var til 20 Personer skulde først laves, og da den bestod af en Del Retter med tilhørende Vine, saa tog det ogsaa Tid at spise den, og saa blev det temmelig langt ud paa Aftenen. Saa begav det sig, at nogle af de unge, der naturligvis vare opmuntrede af Vinen og gerne vilde vise den elskværdige Ejer en Opmærksomhed — mulig heller ikke uberørte af Udsigten til yderligere Forfriskning — spurgte, om de ikke skulde spille lidt til Dans. Der var atter Regimentschefen kommet i en forbandet Knibe. Skulde man tage mod det eller sige, at de skulde tage hjem? Det sidste var naturligvis ikke saa let — og saaledes